

ČÍSLO 3 · 12. ROČNÍK

Nāma Hattā

Časopis Mezinárodní společnosti pro vědomí Krišny
zakladatel - áčárja A. Č. Bhaktivédanta Svámí Prabhupáda

Lost Village - Ztracená vesnice

Pvní Rathajátra v Praze

Nálada odevzdanosti

seriály · novinky · filosofie · zajímavosti

Haré Křšna draží oddaní a příznivci vědomí Křšny,

je tu další číslo časopisu, které je věnováno novým projektům v Čechách. Máme tu léto a to je vždy ve znamení festivalů všeho druhu. Letos se navíc bude konat historicky první Rathajátra v Praze, a proto vás všechny srdečně zveme. Při-

jedte zažít duchovní blaženost při tomto úžasném festivalu vozů. Také se dočtete něco o nově připravovaném filmu Lost Village (Ztracená vesnice) a rozvíjející se Náma Hattě v České Lípě. Ale víc už na dalších stránkách...

**Za redakci časopisu
Divja Kišorí dd.**

Obsah

3 SERIÁL
Nádherné transcendentální vlastnosti Šríly Prabhupády

4 SERIÁL
Věčná kultura duše
- Instalace Božstev

6 FESTIVALY
Rathajátra

10 ROZHOVOR
Lost Village
- Ztracená vesnice

16 ESEJ
Nálada odevzdanosti

21 REPORTÁŽ
Džaj Náma Hatta
Česká Lípa

24 RECEPT
Anvi

Redakce

Dušan Vojtěch
Náma-Hatta, Masarykova 296,
Rudná 252 19, tel: 732 777 246
e-mail: info@harekrsna.cz
www.harekrsna.cz
www.gangamovie.com
www.govindabutik.cz

ZODPOVĚDNÝ REDAKTOR:
Divja-kišorí déví dásí

GRAFIKA: Michal Hora

SPOLUPRACOVALI:
Dharmí dás, Dajápara dás,
Kamala Sundarí dd., Kírtičandra
dás, Níla Mádhava dás, Brigita
Trachtová, Šjáma Vilásiní dd,
Rámadéví, Punja Pálaka dás,
Satjarádža dás, Adžítánanda dás,
Urmíla dd

PŘEKLADY:
Oldřich Janota (Vlastnosti
ŠP), Ondřej Hládek (Nálada
odevzdanosti)

Registrační číslo MK ČR E 16036

Duchovní jména

Členové Mezinárodní společnosti pro vědomí Křišny dostávají jména Pána Křišny nebo Jeho oddaných ve spojení se slovem dás (ženy dásí), což znamená „služebník“. Například jméno Křišna dás znamená „služebník Křišny“.

Kde nás najdete

Česká republika

ISKCON

Centrum pro vědská studia,
Jílová 290, 155 21 Praha 5 – Zličín,
tel. 257 950 391

Farma Křišnúv Dvůr, Městečko
u Benešova č. 1, 257 28 Chotýšany,
tel. 317 796 008

Náma Hatta centrum, Merhautova 7,
Brno, tel. 604 472 982, 732 487 805

Náma Hatta centrum – Čakra,
Lutočín 7, 798 41 Kostelec na Hané,
tel. 582 373 245

Náma Hatta centrum, Polní 491,
735 31 Bohumín-Skrečoch, tel.
596 033 698

Vegetariánské restaurace

Góvinda, Soukenická 27, Praha 1,
tel. 224 816 631

Góvinda, Na hrázi 5, Praha 8,
tel. 284 823 805

Balaráma, Orlická 9, Praha 3,
tel. 222 728 885

Slovenská republika

ISKCON

Nová Ekačakra, Abranovce 60,
082 52 pošta Košovce,
tel. +421 517 798 482

Vegetariánské restaurace

Góvinda, Obchodná 30, Bratislava,
tel. +421 903 617 031

Góvinda, Puškinova 8, Košice,
tel. +421 556 200 428

Góvinda, Hlavná 70, Prešov,
tel. +421 517 722 819

Nádherné transcendentální vlastnosti Šríly Prabhupády

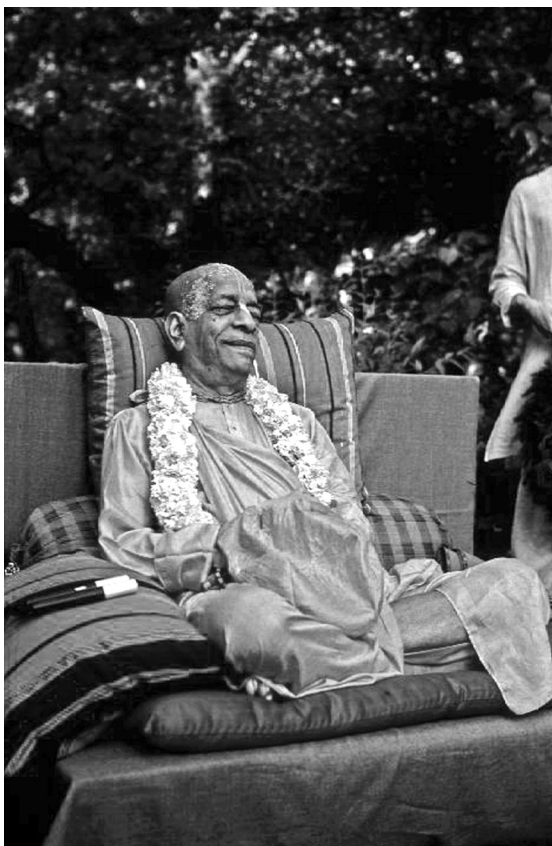
Jeho Božská Milost A. Č. Bhaktivédánta Svámí Prabhupáda, který úspěšně šířil poselství Pána Krišny po celém světě, nebyl pouhá obyčejná podmíněná duše, ovládaná krutými zákony hmotného světa. I když se sám považoval za zcela bezvýznamného, je při pečlivém studiu jeho života zřejmé, že dokonale ztělesňoval dvacet šest vlastností čistého oddaného Krišny, jak je popisuje Šrí Čaitanja-čaritámrita.

Čistý

Šríla Prabhupáda vynikal dokonalou čistotou, vnitřní i vnější. Jeho srdce a mysl byly neustále ponořené do očistných vod lásky k Nejvyšší Osobnosti Božství, a jeho zářící tělo bylo nepřetržitě zapojené do čisté oddané služby Pánu Krišnovi. Čistota Šríly Prabhupády sahala tak hluboko a byla tak dalekosáhlá, že nebyl pouze bezchybný on sám, ale že navíc očistil životy tisíců mladých mužů a žen, kterým do té doby chyběla správná představa o tom, co znamená duchovní nebo tělesná čistota.

Plný vnitřního míru

Šríla Prabhupáda jednou přirovnal mysl čistého oddaného k pokojnému jezeru s křišťálovou vodou a nádhernými lotosovými květy, po kterém šťastně

plují labutě. Tento vytoužený stav mysli je přirozenou kvalitou člověka, který transcendentálně spočívá u lotosových nohou Pána Krišny, daleko od zmatku materiálního světa a smyslů. Šríla Prabhupáda byl plný vnitřního míru díky čistotě svého vědomí Krišny. I přesto, že nesl nesmírné břemeno odpovědnosti za duchovní rodinu, rozšířenou po celém světě, se všemi problémy, které ji provázely, šířil lásku a udílel ve-

dení a praktické pokyny s plně vyrovnanou myslí, aniž by někdy přestával být ve spojení se svým pokojným Pánem Krišnou.

Přívětivý

Dalším přitažlivým rysem božské osobnosti Šríly Prabhupády byla jeho přívětivost. Když nějaký člověk dosáhne v materiálním světě vysoké postavení, propadne často falešné pýše a z jeho chování se ztratí přívětivost. Stane se pak zdrojem úzkosti pro své podřízené. Šríla Prabhupáda, přestože byl největší duchovní světovou autoritou, nikdy nedával najevo ani kapku falešné pýchy a jeho trvalá přívětivost se blahodárně šířila i na všechny kolem něj.

Věčná kultura duše

Samskára aneb význam vaišnavských obřadů

Uctívání Božstev Pána je pro vaišnavy, oddané, nesmírně důležité. Vždy to je úžasná příležitost vidět Pána osobně přítomného a mít možnost Mu sloužit. Proto oddaní staví chrámy a zvou do nich Pána v Jeho milostivé inkarnaci Árča, v podobě Božstev.

Instalace Božstev

Jak takové pozvání prakticky vypadá? Nejdříve musí umělec zvaný sthápatis zhotovit podobu Božstev přesně podle pokynů písem. Božstvo může být vyrobené ze dřeva, kovu, kamene, hlíny, drahokamů a několika dalších vhodných materiálů. Narahari Čakravartí píše ve své knize Bhaktiratnakare o tom, jak Gaurídás Pandit vyřezal z kmene nímového stromu Božstva Gaurangy a Nitáje. V té souvislosti se zmiňuje, že ten, kdo vyrábí Božstva, je pouze

příjemce milosti Pána, který se ze své vlastní vůle zjevuje v podobě Božstev a používá tuto osobu coby prostředek ke splnění svého vlastního přání.

Když je podoba hotová, připraví se vše na slavnostní instalaci Božstev v chrámu.

Netronmilinam

Sthápatis dokončí a namaluje Božstvům oči. Kněží (pudžáři) obětují nad jejich hlavou na tácku kuša a důra trávu, ghí a hořčičná

semínka. To se dělá pro ochranu Božstev. Potom Božstva poprosí, aby poprvé otevřela oči. Během zpívání manter se pudžáři dotkne pravého oka Pána zlatou tyčkou namočenou do medu, poté levého oka tyčkou namočenou v ghí. Obě oči ozdobí linií z černé masti (kadžal). Pro zajímavost – kadžal je v Indii již tradičně používán pro malování očních linií a to nejen pro krásu, ale také pro léčivý účinek, který kadžal na oči má. Výroba je snadná: zapálí se ghí lampička a nad plamínek se přiloží kovový tácek. Na tácku se vytvoří černá skvrna a to je kadžal.

Silpi Doša Snánam

Poté je provedena první koupel, která má za účel odstranit všechny nečistoty způsobené prací sthápatis, nebo dotekem těch, kteří mu při práci pomáhali. Božstvo je koupáno mlékem, jogurtem, ghím a vodou smíchanou s trochou kraví moči a trusu (nesmírně zdravé a očišťující).

Adhivása

Božstva již otevřela oči a pudžáři jim ukáží řadu příznivých předmětů, jeden po druhém, které má Krišna v oblibě. Jsou to například jíl z Gangy, květiny, ovoce, zrcátko, lastura, santálové dřevo a mnoho jiných.

Kautaka Bandhanam

Pudžáři připevní na pravé zápěstí Božstvům provázek s nímovými listy (ním ochraňuje před duchy a vším nepříznivým).

Šajanádhivása

Pán je pozván k odpočinku do svého lože a pudžáři provedou poslední přípravy slavnostní instalace, která proběhne druhý den.

Dvára Púdža

V den instalace, po přednesení příznivých hymnů, je proveden obřad, kdy se přivolají vrátí z Vaikunthy (duchovního světa) a mnoho jiných společníků Pána, aby zaujali svá místa u vchodu do chrámu. Chrám Nejvyššího Pána není odlišný od Jeho sídla (dhámu) v duchovním světě a tento obřad nám tuto skutečnost pomůže pochopit. Dveře do chrámu nejsou ledasjakými dveřmi. Jsou hodny úcty a uctívání. Vždyť jsou to dveře do duchovního světa!

Šodašopačára

Nyní začne slavnostní uvítání, koupel a uctívání Božstev. Pudžáři přivítají Pána a uvelebí Ho na oltáři. Nabídnou Mu sladkou madhuparku z medu a obětují mu lampičky na kovových táčech. Pomažou Jeho tělo vonným olejem a sezamovou pastou. Umyjí Pána vodou a pěti příznivými produkty od krávy: mlékem, jogurtem, ghím a trochou kraví moči a trusu. Následuje koupel mnoha jinými tekutinami, jako jsou med, sladký sirup, voda smíchaná s různými bylinami, voda, ve které jsou namočené drahokamy, květiny s ovocnou šťávou, atd. nakonec je Pán osprchován čistou vodou a vodou z posvátných

řek. Pudžáři Pána osuší a oblečou do nádherných šatů, ozdobí jak jen to je možné a na krk Mu pověsí květinovou girlandu. Obětují Mu ghí lampu, tyčinky a květiny a přinesou Mu ovoce a sladkosti.

Prána Pratištha

Když se Pán nají a odpočine si po koupeli, pudžáři a ostatní oddaní požádají Pána, aby zůstal ve Svém chrámu a přijímal jejich

pravidelné, každodenní uctívání. Pudžáři se dotknou Pánova srdce a meditují o Pánově zjevení prostřednictvím podoby Božstev. Zpívají posvátné mantry a hymny a nakonec obětují Pánu velkou hostinu a obřad áratí, doprovázený mohutným kirtanem, zpíváním Jeho svatého jména. To Pána velmi potěší a bezpochyby zůstane s oddanými, aby přijímal jejich láskyplnou službu.

Festival vozů - Rathajátra v Džagannáth Purí

Každoroční festival Ratha-játra („festival vozů“) přitahuje s výjimkou Kumbha Mély největší množství poutníků v Indii. Při tomto festivalu se Božstva Džagannátha, Baladévy a Subhadry vynesou z Džagannáthova chrámu a umístí se na tři obrovské vozy postavené pro tento festivalový průvod.

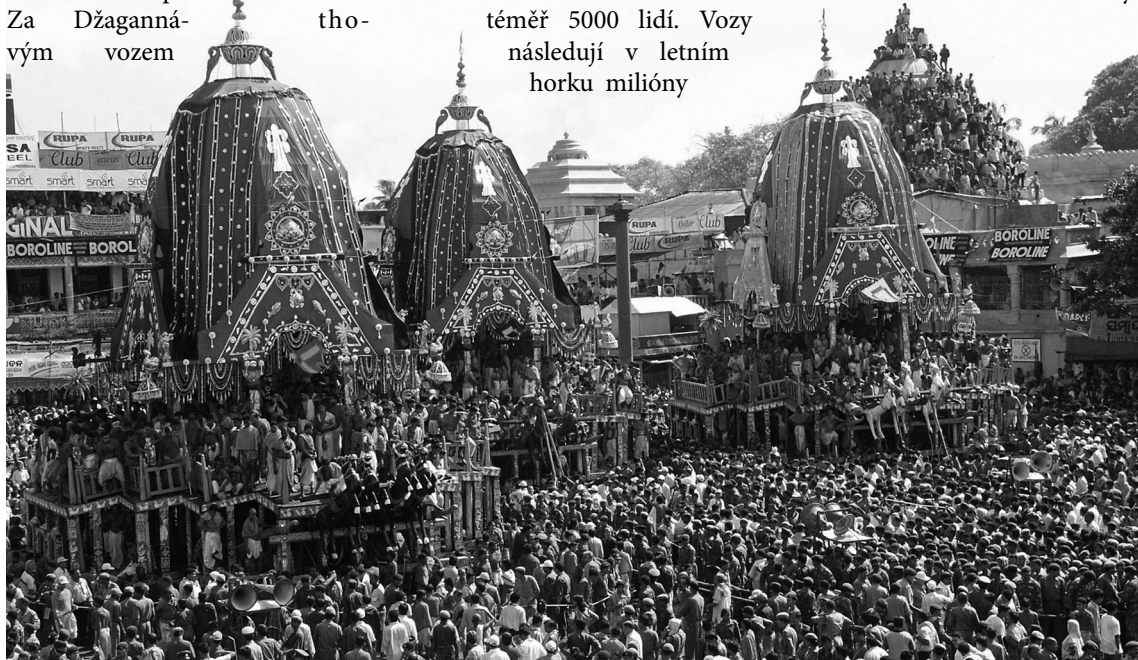
Samotný Džagannáthův vůz se tyčí patnáct metrů do nebe a jeho šířka činí asi jedenáct metrů. Vůz tak vypadá jako impozantní obří tirák - „juggernaut“ (Džagannáth je ve skutečnosti původem tohoto slova). Šestnáct velkých kol vozu mu posunout se po cestě. Za Džagannáthovým vozem

jedou dva o něco menší vozy - jeden patří Baladévovi, druhý Subhadře.

Několik stovek kněží se věnuje Božstvům a obsluhuje všechny tři vozy tažené skrze tlačící se davy. Každý vůz je opatřen čtyřmi lany, za která během festivalu táhne téměř 5000 lidí. Vozy následují v letním horku milióny

účastníků a vzduchem se rozléhají výkřiky oslavující Džagannátha. „Džaj Džagannáth! Sláva Pánovi vesmíru!“ Průvod pokračuje tři kilometry, až dorazí do Pánova pavilónu - Gundičina chrámu. Za sedm dní pak následuje druhý festival, probíhající se stejnou pompou a energií jako ten první. Nyní však probíhá Pánův návrat do Džagannáthova chrámu.

Jak básníci, tak umělci se snaží vyjádřit velkolepost této podivné a Džagannáthovu krásu. Následuje několik oblíbených veršů popisujících laskavost Pána Džagannátha a zdůrazňujících Jeho totožnost Šrí Krišny.

1. Někdy Pán Džagannáth s velkou radostí rozehraje na svoji flétnu hlasitý koncert v hájích na březích Jamuny. Podobá se čmelákovi, který vychutnává překrásné, lotosu podobné tváře pasaček z Vradži. Kéž moho tohoto Džagannátha Svámího spatřit.

2. V levé ruce drží flétnu, hlavu Mu zdobí paví péra a boky Mu obepíná látka z jemného žlutého hedvábí. Své milující oddané obdaňuje pohledy z koutků svých očí. Kéž moho tohoto Džagannátha Svámího spatřit!

3. Když se Pán Džagannáth veze na svém ratha-játrovém voze a pohybuje se po cestě, na každém kroku Mu početné shromáždění bráhmanů hlasitě přednáší modlitby a zpívá písně. Když Pán Džagannáth slyší jejich hymny, zahrnuje je svou přízní. Je oceánem milosti a skutečným přítelem všech světů. Kéž moho tohoto Džagannátha Svámího spatřit!

Ratha-játru slaví oddaní z hnutí Hare Krišna v mnoha městech po celém světě od chvíle, kdy ji na Západě poprvé představil v San Franciscu roku 1967 Jeho Božská

Milost A.Č. Bhaktivédánta Svámí Prabhupáda, zakladatel-áčárja Mezinárodní společnosti pro vědomí Krišny.

V Londýně, Paříži, Madridu, Berlíně, Mnichově, Kodani, Stockholmu, Varšavě, Dublinu, Lublani, Sofii, Budapešti, Curychu, Římě, Milánu a v mnoha dalších městech Evropy, je tento festival každoroční očekávanou atrakcí pro tisíce lidí. Totéž očekáváme v Praze, která je „srdcem“ Evropy a důležitým kosmopolitním městem, tudíž si takový druh festivalu jistě zaslouží.

Nádherná Božstva Baladéva, Subhadrya a Džagannátha

Džagannáth Purí

Hlavní svatyně chrámu je typickou ukázkou uríské architektury. Skládá se z miniaturního království o čtyřech budovách. 1. Bhoga Mandap, kde se každý den připravuje pro Božstva padesát čtyři pokrmů; 2. Nata Mandap, velký taneční sál pro potěšení Pána; 3. Mukhasala, kde Pán uděluje všem oddaným daršan, neboli „audienci“; a 4. Badadeula, hlavní chrámové prostory.

Chrám je vysoký 215 stop (65 metrů), a je tak nejvyšším v Purí a vlastně v celé Uríse.

Zdobené, nádherně tesané brány kolem chrámu jsou jedinečné. Východní brána je takzvaná Lvi

brána a brány jižní, severní a západní se nazývají Koňská, Sloní a Tygří brána. Těmito branami proudí davy, aby spatřily Pána Džagannátha.

Pán Džagannáth, podoba Krišny je vysoký asi stopadesát centimetrů. Po Jeho pravici stojí Subhadrá, Jeho sestra (projev Jeho mystické energie Jógamáji), a napravo od ní stojí jejich starší bratr, Baladéva (Džagannáthova přímá expanze).

Božstva vypadají obrovská a budí úctu a oddanost. Mnoho obyvatel Purí je přichází každý den zhlédnout a získat maháprasádam - jídlo obětované Božstvům, které denně nakrmí tisíce lidí. Skutečná potrava v Purí je však duchovní povahy, protože všichni se zde „žijí“ energií Pána Džagannátha.

Na východním indickém pobřeží v provincii Urísa leží uprostřed palem a čistých pláží město Purí. Tvarem připomíná lasturu a proslulo jako domov Pána Džagannátha, podoby Krišny z posvátného dřeva. Vzdát úctu této podobě Pána, jež obývá jeden z nejslavnějších indických chrámů, přicházejí poutníci z celé Indie.

Chrám, někdy nazývaný také Šrí Mandir, se nachází na místě, které bylo kdysi vyvýšeninou známou jako Nílgeri, „modrý vrch“. Současný chrám vznikl pod záštitou krále Čadogangy Dévy ve 12. století. Více než dvanáctkrát byl renovován a dodnes stojí na místě původního chrámu.

Původní Božstvo Pána Džagannátha v Purí

PRAŽSKÁ RATHAYATRA

Festival ozdobených vozů

HAPPY FEST

13.7.2008

Vstup a občerstvení
ZDARMA

Hosté:

HH Kadamba Kanana Swami HH Bhaktivaibhava Swami
HG Mahadyuti Prabhu HG Prthu Prabhu
HG Jaya Gurudeva Prabhu

Sobota 12.7. 13:00 - Jagannáthův festival v Taiči akademii

Informace o sobotě:
Vrindavana Prija dd - tel. 731 560 883
Vrindavan.priya.IDS@pamho.net

3. patro TJ Sokol Královské Vinohrady v Riegrových sadech
tram. č. 11, zastávka Vinohradská tržnice

Neděle 13.7.12:00 „Ovocný trh, Praha 1“ Rathayatra následovaná

HAPPY FESTEM

Informace o neděli
Nila Mádhava d. - tel. 603 205 991
nila.madhava@gmail.com

Finanční podpora festivalu vítána.
Neváhejte přinést pro Pána Jagannátha květiny, ovoce...

Lost Village - Ztracená vesnice

Dajápara dás rozmlouvá s Kírtičandrou dásem a Kamala Sundarí déví dáší o filmu Ztracená vesnice.

1. *Co je hlavní myšlenkou tohoto filmu?*

KSdd:

Skrze tento film chce Bhaktivai-bhava Maharádž předat široké veřejnosti na celém světě poselství „jednoduchého žití a hlubokého myšlení“. Film by měl oslovit co největší publikum včetně oddaných.

Tento dokument ukazuje krásu přírody, jednoduchý vesnický styl života, úžasnou kulturu, moudrost, rodinné vztahy mezi vesničany a jedinečnost života vesnických lidí.

Film přibližuje také určité výzvy v životech vesničanů, dále pak sociální problém či módu stěhování vesničanů do měst v domnění lepšího života. Ale místo toho, aby získali lepší životní podmínky, skončí ve slamech a gétech a mají problém zajistit si základní životní potřeby včetně jídla. Tím pádem film představuje obavy mnoha lidí na celém světě o budoucnost vesnic a vesničanů. Právě kvůli tomu chtěl Bhaktivai-bhava Maharádž nazvat tento film Ztracená vesnice.

Nejzajímavější věc na tomto dokumentárním filmu je, že Bhaktivai-bhava Maharádž předává tato všechna poselství skrze hlavní po-

stavu Lokanáth Maharádže a ukazuje vše na jeho úžasném životním příběhu.

2. *Kdo dostal nápad natočit právě tento film?*

kvůli Lost Village prozatím odložili. Na natáčení jsme přejížděli z místa na místo několik hodin a v těch volných chvílích se Bhaktivai-bhava Maharádž zmínil, že už delší dobu uvažuje natočit film o Lokanáth

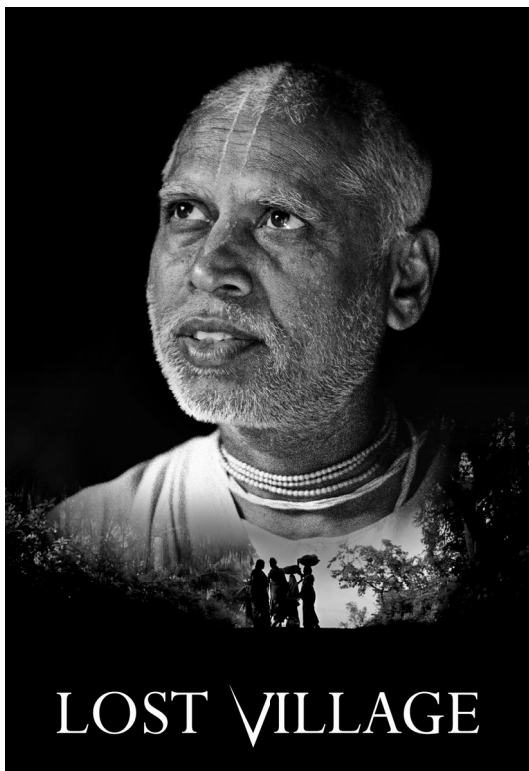
Maharádžovi. O tom jak se z obyčejného vesnického chlapce, který až do svých třinácti let nepoznal jiný život než v malé indické vesnici, stala velice uznávaná osobnost, která cestuje po celém světě a sděluje lidem své životní zkušenosti.

KSdd:

Minulý rok v červnu naplánoval Bhaktivai-bhava Maharádž, že by si s Lokanáth Maharádžem mohli o tomto projektu promluvit na NH táboře v Protivanově. Za dva týdny po táboře už jsme měli první společné setkání, na kterém jsme se rozhodli, že dříve uděláme ten kratší projekt s Lokanáth Maharádžem, tedy Lost Village a náš doposud plánovaný

hraný film, na kterém jsme pracovali – Light of The Supreme – budeme tvořit až potom.

Další zajímavá věc se stala ještě předtím. Měla jsem za úkol kontaktovat Lokanáth Maharádže a tak jsem mu napsala e-mail. Nevědom-

KČd:

Ve skutečnosti úplně poprvé začal mluvit o tomto filmu Bhaktivai-bhava Maharádž ještě v době, kdy jsme byli v Jižní Indii natáčet materiál k původnímu projektu Light of The Supreme, který jsme právě

ky to bylo shodou okolností právě v den, kdy měl Vjása-púdžu. Tak mu rovnou Bhaktivaibhava Maharádž napsal, že by chtěl jako blahopřání k jeho narozeninám o něm natočit film.

Na jednom pracovním setkání ohledně filmu se také Bhaktivaibhava Maharádž zmínil, že vidí v životě mnoho různých znamení a aranžmánů, které mu dávají najevo, že si Krišna přeje, abychom natočili právě tento film.

3. *Co je vaše služba v tomto projektu Lost Village?*

KSdd:

Já mám na starosti koordinaci mezi všemi, kteří se na filmu podílí a také dohlížím na to, zda všichni správně a včas dodržují pracovní termíny, na kterých jsme se domluvili. Domlouvám a vedu pracovní setkání mezi členy filmového štábu.

Bhaktivaibhava Maharádž v akci při natáčení

Zajišťuji další potřebné nezbytnosti pro film, vyhledávání informací jako statistiky apod. Kontaktuji různé televizní stanice a internetové stránky a také hledám nové

lidi, kteří by nám mohli jakýmkoliv způsobem s filmem pomoci. Potom další drobné služby včetně zajišťování propagace.

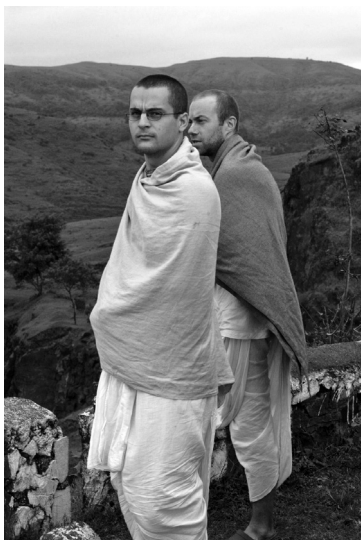
KČd:

Moje hlavní služba je kameraman. Pracuji také se steadicamem a zároveň se přitom musím učit i mnoho dalších věcí okolo filmování a kamery. Natáčeli jsme také některé záběry ze vzduchu, takže jsem se musel i učit jak létat na paraglajdu s kamerou a správně tyto záběry zachytit. Zároveň dělám také střih k filmu. Ne ten konečný, ale přípravu pro finální zpracování a to včetně výroby trailerů, které jsme udělali společně s Bhaktivaibhavou Maharádžem. Samozřejmě střih je velice náročná věc, ale zatím nemáme žádného profesionála a tak to dělám já.

Starám se také o grafický design, plakáty, DVD, internetové stránky filmu a mnoho dalších detailů okolo filmu. Postupně se ale přidávají další osoby a začínají nám pomáhat čím dál tím víc.

Dajápara dás a Kírčičandra dás - jeden z prvních natáčecích dnů v Indii

Loka Saranga dás - fotograf

4. *Na to navazuje moje další otázka. Víím, že tento projekt je takřikající mezinárodní a podílí se na něm hodně osob. Můžete prozradit, kdo všechno kromě vás je do výroby tohoto filmu zapojen?*

KČd a KSdd:

Hlavní postavou, která stojí za celým filmem a bez které by tento projekt nemohl existovat, je Bhaktivaibhava Maharádž. Je to vlastně jeho film a je nejen producentem a režisérem, ale svým osobním přístupem zasahuje i do všech dalších věcí okolo filmu, včetně financování tohoto projektu. Sám napsal spoustu textů, vyrábí plakáty, vybírá hudbu a dokonce se i někdy osobně zúčastňuje samotného natáčení. My ostatní mu vlastně v jeho snažení jen pomáháme.

Potom je to samozřejmě osobnost Lokanáth Maharádže, který je nejen ústřední postavou filmu, ale také se podle jeho připravované knihy tento film vlastně natáčí.

Potom Pančarátna prabhu, který píše scénář k tomuto filmu.

Dajápara dás, který zpracoval materiál z Lokanáth Maharádžovy připravované knihy a vytvořil počáteční návrh scénáře pro samotné natáčení a také byl v Indii výkonným režisérem.

Loka Saranga dás, který pomáhal Dajáparovi se scénářem a také byl při prvním natáčení v Indii jako asistent kamery a režie a také jako fotograf.

Dále David Stuchl, který píše hudbu a Tat-puruša dás, který má na starosti zvuk.

Dále je to skupinka oddaných z Bulharska pod vedením Rádhanovina dáse, kteří se starají o propagaci a podporu filmu.

Juraj Antoška, pilot paramotoru (paraglaidu) a nezbytný pomocník při druhém natáčení v Indii.

Madhurádipati dás, který převzal po Kírťičandrovi webové stránky filmu a měl by je mít nyní na starost.

Mathurananda dás, který by měl vytvořit a pomoci s 3D animací.

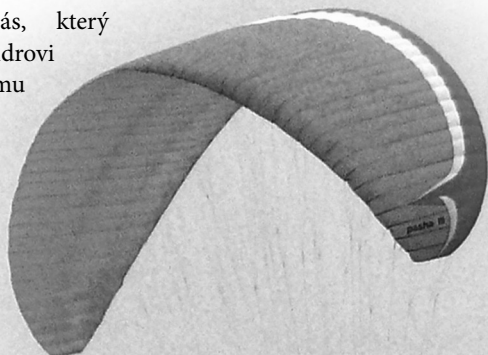
Samozřejmě ještě mnoho dalších oddaných, kteří po-

máhají s nejrůznějšími drobnostmi, na které bychom neradi zapomněli a kterým touto cestou všem děkujeme.

5. *Kde všude se doposud natáčelo?*

KČd:

Tak hlavně to bylo v Indii, kde jsme natáčeli již dvakrát, dohromady asi dva a půl měsíce. Nedávno jsme byli natáčet v Rakousku, plánujeme Švýcarsko a Německo a v současné době natáčíme některé záběry i tady v Čechách. Představa Bhaktivaibhavy Maharádže je ukázat vesnický život a krásu přírody i na západě, nejenom v Indii.

bhakta Juraj - pilot paraglajdu

Kamala Sundári dd - koordinátorka

6. *Máš z natáčení nějaký výjimečný zážitek?*

KČd:

Mám dva takové speciální zážitky. Jeden je z našeho létání a natáčení ze vzduchu. Měli jsme totiž neustále nějaké problémy a dvakrát nám dokonce vypnul ve vzduchu motor a my jsme museli nouzově přistát. Bylo to docela nebezpečné, protože všude bylo spousta elektrického vedení a drátů. Naštěstí je Juraj profesionál a tak ty situace vždycky bravurně zvládnul. No a k tomu se vždycky sešla celá vesnice, staří, mladí, babičky i děti a vydrželi se na nás dívat celé hodiny, dokud jsme nevzlétli.

Druhý zážitek pro mě bylo natáčení v Bombaji ve slamech (gétech), kde lidé žijí v těch nejubožejších podmínkách. Tak to bylo neuvěřitelné. Po každém natáčení tam jsem musel vyprat všechno své oblečení, vysprchovat se a také umýt veškerou natáčecí techniku. Takže stativy, steadicam, kufrы a další věci jsem musel dát do koupelny a řádně vyčistit.

7. *Lidé všeobecně si mnohdy myslí, že natáčení filmu je jakási dovolená. Člověk cestuje na různá zajímavá místa, poznává spoustu nových lidí a užívá si všemožnými způsoby. Jakou máš s tímhle zkušenost ty osobně?*

KČd:

Abych pravdu řekl, tak moje zkušenost je právě opačná. Sám víš jaké to bylo..., že každé natáčení je spousta práce, jak fyzické tak mentální. Je to velice těžké po každé brzo ráno vstát a jít a znovu a znovu natáčet, i když jsi hodně unavený. Neustále být připravený a pozorný, aby člověk na něco nezapomněl nebo něco nespletl. Navíc v takových podmínkách jako jsou v Indii – vedro, strava, kterou mnohdy nemůžete jíst, zdravotní problémy atd., je to opravdu velice náročné. Dokonce pamatuji, že když jsme byli natáčet v Indii poprvé, tak jsem se chtěl po měsíci vrátit zpátky. A teď když jsme byli podruhé, tak to bylo už za týden. Takže celé to druhé natáčení bylo pro mě jenom tapasja (odříkání).

8. *V jaké fázi natáčení je film nyní?*

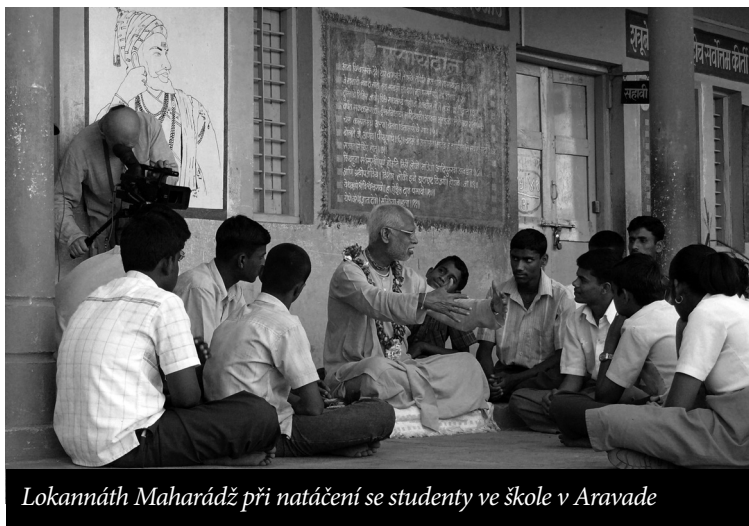
KSdd:

V současné době máme vyrobené dva trailery. Jeden 30-ti vteřinový pro televizi a jeden velký tři minutový. Máme za sebou většinu natáčení a potřebujeme jen dotočit a nahrát rozhovory s Lokanáth Maharádžem ve studiu. Také se dokončuje scénář a připravujeme video a audio pro konečnou verzi stříhu. Stále se ještě píše hudba a hlavně po celou dobu se stále snažíme najít nějaké sponzory a lidi na financování tohoto projektu, protože až do dnešní doby je to jenom Bhktivaibhava Maharádž, který sám jako jediný financuje celý projekt – cestování, techniku a mnoho dalších věcí. Snažíme se také propagovat film na internetových stránkách a televizních stanicích a připravujeme různý propagační materiál.

9. *Kdy by měl film být hotov?*

KČd:

Původní nápad je dodělat film do konce tohoto roku a potom bude

Lokanáth Maharádž při natáčení se studenty ve škole v Aravade

Letecký pohled z paraglajdu

potřeba ještě přibližně takové tři měsíce na výrobu DVD. To znamená zpracovat design, technicky film předělat do formátu DVD, přeložit a vyrobit titulky do několika jazyků a pak samotný tisk a výroba DVD.

10. *Je možné se nějakým způsobem zapojit do tohoto projektu nebo pomoci?*

KSdd:

Určitě. Na prvním místě je, že potřebujeme hodně financí a prostředků. Dále pak video a audio techniku, alespoň pronájem. Hodně důležitá by byla pomoc se střihem filmu. Takže potřebujeme nějakého profesionála na střih, potom na speciální audio-video efekty. Potřebujeme také udělat různé průzkumy na internetu. Také by tu byla možnost pomoci s internetovými stránkami, dále pak potřebujeme

grafické designéry a v neposlední řadě sehnat pronájem kvalitního video i audio studia. Veliká pomoc by také byla v propagaci, kontaktování a oslovení široké veřejnosti v českém jazyce.

11. *Kdyby chtěl někdo pomoci, kam se může obrátit?*

KSdd:

Nejlepší by bylo nás kontaktovat na naši e-mailovou adresu: info@lostvillagemovie.com

Děkuji za rozhovor a za všechny čtenáře časopisu Náma Hatty vám i tomuto projektu přeji hodně úspěchů a Krišnovy pomoci.

Úryvek z deníku Dajápany dáse z natáčení v Indii na jaře 2008

Jsmo teď v podstatě v polovině našeho pobytu tady v Indii a ta první část byla časově velmi náročná. Neustálé cestování, nekonečné zařizování a přípravy na natáčení na nás zanechali zcela jasný dopad – únavu. Proto události z 27. 3. 2008 zaznamenávám až další den ráno. I tak jsem šel spát okolo jedenácté hodiny večer, a kdybych psal na konci dne ještě deník tak jako po každé, byl bych usnul ještě mnohem později. Nemohu si dovolit být druhý den unavený, čeká nás další náročný natáčecí den.

Včerejší ráno bylo nejprve trochu radostné, pak hektické a nakonec legrační. Nejprve jsme se totiž ze zcela důvěryhodného zdroje dozvěděli, že dnes můžeme natáčet svatbu, po které již usilujeme delší dobu a že její začátek je plánován na dvanáct hodin v poledne. To pro nás byla velice příznivá zpráva,

a navíc jsme měli i dostatek času na natáčení použít steadicam (zařízení umožňující zachytit záběry v pohybu a přitom mít obraz klidný a plynulý), jehož příprava zabere nějaký čas navíc. Kolem půl desáté, když jsme si mysleli, že máme na smontování a kompletaci steadicamu ještě dostatek času, nám opět "spolehlivý zdroj" prozradil, že je začátek již v deset hodin, tedy za půl hodiny, což byl pro nás docela velký, ale hlavně nečekaný časový posun a taky šok. Spěšně jsme začali přemýšlet a vymýšlet všemožné způsoby, jak to všechno co nejrychleji zvládnout, abychom nepřišli o tak cenné záběry, které do filmu zcela jistě potřebujeme. Svatbu jsme totiž plánovali natočit již při naší první natáčecí návštěvě Indie na podzim, ale marně. Teď se zdálo zachycení tolik důležitých záběrů v ohrožení. Indie je ale zemí nejenom neomezených možností, ale také nečeka-

ných situací a jejich nejnepravděpodobnějších zvratů a rozuzlení. Tak tomu bylo i v našem případě.

Na místo natáčení bychom se možná stihli dostavit včas, ale bez řádné přípravy by byl natočený materiál pro náš film zřejmě nepoužitelný. Rozdíl mezi amatérským filmem a profesionálním je totiž veliký, ale strana nebo linie, na které stojíte při zachycování potřebných záběrů je již velice tenká. Mnohdy závisí nejenom na dostatečné přípravě a technice, kterou máte k dispozici, ale také na dokonalém zvládnutí jejího ovládnání. A to často vyžaduje přípravu, tedy řádný dostatek času. Ten nám však v těchto chvílích unikal mezi prsty.

Naštěstí tu byl ještě jeden informační zdroj v podobě Dharmarádže, prezidenta místního chrámu v Aravade, který nás ujistil, že za-

čátek svatby nebude v deset, ale ani ve dvanáct hodin, nýbrž v jedenáct. Sice jsme tomu hned věřit nechtěli, ale nakonec se tato informace ukázala jako pravdivá. Měli jsme tedy alespoň hodinu k dobru, a tak jsme mohli na místo určení dorazit včas a na natáčení se dostatečně připravit.

Filmování jsme započali obhlédnout terénu a prostředí, abychom věděli, kde a ze kterých míst pro nás bude nejlepší potřebné scény zachycovat. Navíc pořizovat záběry, ať už filmařské či fotografické v poledních hodinách, kdy slunce stojí nejvýše a neúnavně vás, ale především snímané prostředí obdarovává žhavými paprsky, je pro umělce tohoto typu přinejmenším nepříjemná, mnohdy až katastrofální skutečnost. Neměli jsme však na výběr. Svatba se koná teď a tady a my tyto záběry musíme pořídit stůj co stůj.

Na začátek jsme se rozhodli pro natáčení z "traipodu" (stativu) a to uvnitř domu, kde právě místní ženy zdobily a zkrášlovaly nevěstu. Tyto scény jsou pro oko diváka vždy velice lákavé a nám se tady naskytovala pěkná příležitost, kterou jsme nadšeně využili. V dalším plánu byl také rozhovor s nevěstou a jejími rodiči, avšak nevěsta byla bohužel velice stydlivá. To je sice pro ženu krásný charakterový klad a výhoda pro že-

nicha, ale pro nás to byla spíše velká smůla. Nutno dodat, že nevěsta se snažila, ale bohužel nám neřekla více než dvě kratičké věty. Zkusili jsme to tedy s její maminkou a hned nám bylo jasné, po kom nevěsta je. Obě byly velice sympatické a milé, ale jestli jsme z nevěsty dostali pouze dvě věty, tak z maminky se nám podařilo vyloudit pouze dvě tichá slova. Požádali jsme tedy maminku, jestli by nezopakovala to samé, ale v poněkud delší verzi. A... nezopakovala. Nebo spíše zopakovala

by měli hlavní aktérky říci a v neposlední řadě i doléhání zvuku bubnů z venku ani nemluvě. To vše nás mělo připravit na nadcházející svatbu a "ničím nerušené" podmínky při natáčení.

Tak to ale prostě v Indii chodí. Tak se tady žije a všichni vám to neustále připomínají a snaží se vás do toho kolotoče nadšení vtáhnout. Někdy je vám to možná nepříjemné, ale mnohdy je tato osobní atmosféra Indie tím, co nám "západákům" tam u nás právě tolik chybí.

Nevěsta a ženich s filmovým štábem oblečeným v tradičních indických turbanech, příznačných pro oblast Maharáštra

Naštěstí vše, sice až na úplném konci svatby, ale přesto, zachránila hlava rodiny. Chrabrý a nebojácný otec se hrdě postavil před kameru a řekl nám vše, po čem naše umělecká srdce toužila. No, možná ne vše, ale nevěstu s maminkou hravě strčil do kapsy. A tak i my jsme měli v kapse ze svatebních rozhovorů alespoň něco.

doslova přesně to co předtím. Vše navíc probíhalo v malé místnosti tak maximálně 3x4 metry přeplněné zvědavými svatebčany, kteří se nejenom že nedali přemístit někam jinam, ale navíc toho měli narozdíl od maminky a nevěsty spoustu co říci – a to hlavně během nahrávání; o neustálém bouchání, kašlání, frkání, pochechtávání se a radění, co

Pro tuto chvíli byl však s rozhovory konec. "Jde se ven! Je už stejně skoro jedenáct a obřad musí začít každou chvíli." Rozhodli jsme jednomyslně a téměř naráz jsme s namačkanými a stále zvědavými vesničany vyrazili ze dveří na menší ale krásně vyzdobený dvorek. Natáčení venku však již bylo o poznání lepší...

Nálada odevzdanosti

Následující článek se zabývá jedním z přestupků bránících duchovnímu pokroku při zpívání svatého jména, kterým je nemít naprostou víru v duchovní povahu zpívání Hare Krišna a udržování hmotných připoutaností.

Byla to opravdová letní práce – žádné hlídání dětí. Chodila jsem do hotelu před šestou ráno, aby bylo pečivo k snídani včas hotové. Potili jsme se před velkou stěnou z pecí a vyráběli buchtu, koláče a chléb. Všichni v kuchyni jsme byli služebníky hotelu. Museli

jsme uvařit, co bylo na jídelním lístku a řídit se recepty a pravidly, jež jsme dostali. Já jsem se ale od ostatních lišila přinejmenším v jednom ohledu. Většina z nich vnímala svou práci jen jako stupínek na cestě k tomu, aby se jednou sami stali hotelovým manažerem.

Zatímco pracovali jako služebníci, jejich srdce toužila stát se pány.

Ambice být pánem je bezpochyby hnacím motorem světského úspěchu. Duchovní úspěch však vyžaduje pravý opak: čím více je člověk služebníkem, tím vyšší je jeho pozice. My, podmíněné duše, se na základě návyků z mnoha životů domníváme, že štěstí, poznání a vitalitu získáme pevným uchopením a ovládnutím světa. Tyto věci však ve skutečnosti přicházejí díky tomu, že se vzdáme svého falešného ega těch, kdo

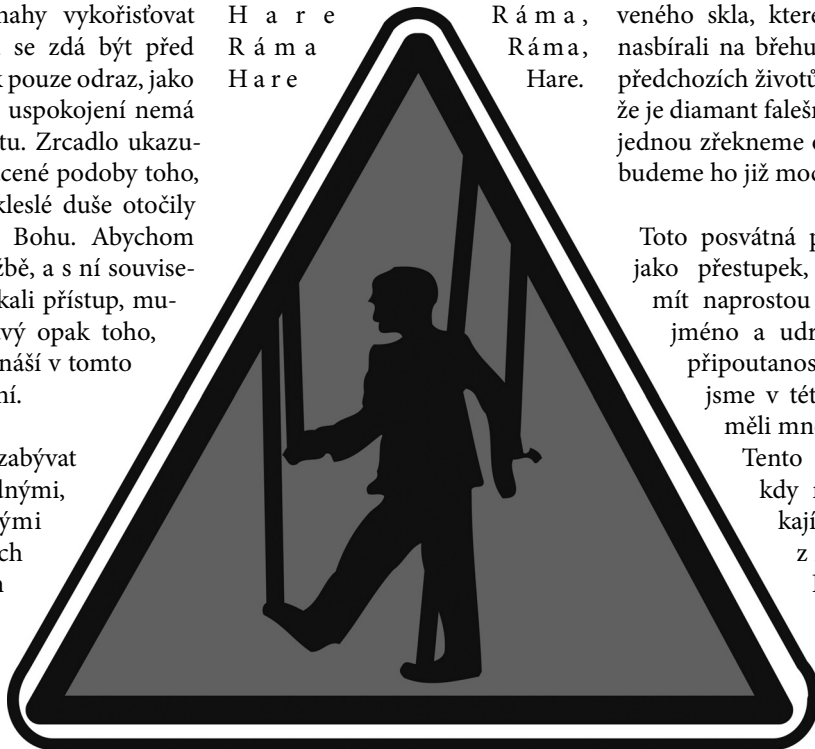
ovládají a užívají si, a místo toho se budeme držet nohou Pána, Šrí Krišny, jako Jeho služebníci.

Představme si, že před sebou vidíme to, co se zdá být vším, po čem toužíme. Když se však natáhneme, abychom se oněch požitků zmocnili, nalezneme místo nich vážnou překážku našeho pokroku. Zdroj pravé radosti najdeme, jestliže se otočíme čelem vzad. Potěšení ze snahy vykořisťovat život a hmotu se zdá být před námi, je to však pouze odraz, jako v zrcadle. Toto uspokojení nemá žádnou podstatu. Zrcadlo ukazuje obraz převrácené podoby toho, k čemu se pokleslé duše otočily zády – služby Bohu. Abychom však k této službě, a s ní související radosti, získali přístup, musíme dělat pravý opak toho, co zdánlivě přináší v tomto světě uspokojení.

Svůj zvyk zabývat se sebestřednými, materialistickými plány a jejich naplňováním máme již velmi dlouho. Každý, kdo s duchovní cestou začíná, p r a v d ě p o -

dobně bude mít mnoho takových světských připoutaností a jen pouhou jiskru zájmu o odevzdání se Krišnovi, ačkoli začátečníkovi i žhavý uhlík připadá významný. Během svého pokroku v životě oddané služby si postupně uvědomujeme bláhovost svých pokusů užívat si zmíněného odrazu. Takové uvědomění přichází do našeho vědomí především díky Krišnově milosti, jenž nám v našich srdcích

odhaluje pravdu o nás samotných a o nečistotách, jež v nás ještě zůstávají. Toto Krišnovo odkrývání skutečnosti je odpovědí na jakoukoli a veškerou službu, kterou pro Něj s oddaností vykonáme. Základním prostředkem naší služby Krišnovi a důvodem Jeho radosti je zpívání Jeho svatého jména, *mahá-mantry*: Hare Krišna, Hare Krišna, Krišna Krišna, Hare Hare / Hare R á m a , H a r e R á m a , R á m a R á m a , H a r e Hare.

Když však zároveň se zpíváním vědomě a záměrně udržujeme své iluzorní postavení coby pána světa, snažíme se dosáhnout dvou protichůdných cílů, a tím svaté jméno podvádíme. Naše zpívání je pak pouze formální, podobá se jakémusi povrchnímu rituálu, a děláme tím vůči Krišnovi v podobě Jeho jména přestupky. Začneme být jako hotelový umývač nádobí, který má sice zdánlivě

v úctě svého šéfa, ale uvnitř touží po jeho pozici.

Nedostatek víry

Tento přestupek vůči svatému jménu se obecně objevuje z důvodu nedostatku víry. Víme, že hmotný život nám moc slibuje a málo dává, a přesto se bojíme toho, že držet v ruce diamant znamená pustit všechny ty naše rozbité kousky obarveného skla, které jsme pečlivě nasbírali na břehu svých mnoha předchozích životů. Máme strach, že je diamant falešný, a že když se jednou zřekneme onoho skla, nebudeme ho již moci získat zpět.

Toto posvátná písma popisují jako přestupek, jímž je „nemít naprostou víru ve svaté jméno a udržovat hmotné připoutanosti i poté, co jsme v této věci porozuměli mnoha pokynům.“

Tento samotný bod, kdy nám písma říkají, že si mnozí z nás při zpívání Hare Krišna ponechávají materiální pouta, je velmi poučný. V Bhagavad-gítě

Krišna uvádí, že zničí nevědomost v srdci osoby pohroužené v Jeho slávě. Z *Bhágavatamu* se dozvídáme, že naslouchání Krišnovu jménu a činností hubí naše materialistické vědomí. Na základě citátů z písem, jako jsou tyto, někteří lidé tvrdí, že očistění od hmotné připoutanosti nastane automaticky u každého, kdo zpívá svaté jméno. Jestliže však k očišťování našeho srdce dochá-

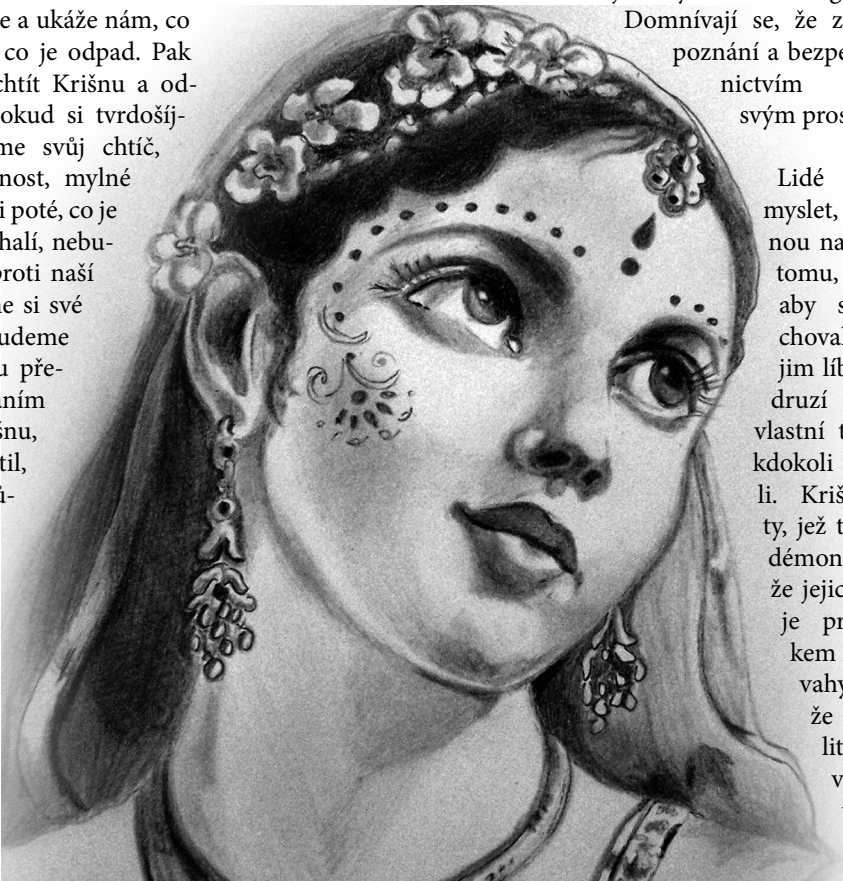
zí automaticky bez nějakého úsilí na naší straně, jak by si potom bylo možné při zpívání „udržovat hmotné připoutanosti“?

Krišna nezasahuje do svobodné vůle živé bytosti. Hlavním principem žití je naše schopnost toužit. Třebaže Descartés tvrdil, že základním indikátorem existence je myšlení, ještě základnější než myšlení je cítění, toužení. Krišna osvítlí naše srdce a ukáže nám, co má hodnotu a co je odpad. Pak bychom měli chtít Krišnu a odpad zahodit. Pokud si tvrdošíjně ponecháváme svůj chtíč, závist, nenasytlost, mylné představy, atd., i poté, co je nám Krišna odhalí, nebude nás měnit proti naší vůli. Ponecháme si své odpadky – a budeme dělat vůči Pánu přestupky. Zpíváním zveme Krišnu, aby nás očistil, učinil nás způsobilými pro službu Jemu a pro vstup do duchovního světa. Jestliže však poté, co Jej pozveme, o d m í t á m e následovat Jeho pokyny, jak Ho tím potěšíme?

Tento princip můžeme pochopit pomocí jednoho všedního příkladu. Někdy nás může přítel pozvat, abychom mu pomohli s úklidem jeho skladiště. Když však procházíme jeho věci a on si je chce všechny nechat – bez ohledu na to, jak jsou staré, že

jsou rozbité či nepoužívané – zeptáme se ho asi: „Proč jsi mě tedy žádal, abych přišel?“

Abychom se vyhnuli této překážce našeho pokroku, potřebujeme v sobě při zpívání pěstovat náladu odevzdanosti a žít životem takového odevzdání okamžik za okamžikem.

Bezcenná útočiště

Nyní prozkoumáme některé typické znaky materialistické mentality, již se potřebujeme vyvarovat, a poté zvážíme šest aspektů odevzdání.

Materialisté mají pocit bezpečí a síly díky své neukojitelné touze po mentálním a tělesném požitku. Nenasytlost, chtíč, hněv a arogance jim připadají jako přátelé a ochránci, kteří jim poskytují jak hybnou sílu pro cestu za úspěchem, tak brnění proti útokům, jimž jsou na ní vystaveni. Překážky či zvraty, včetně lidí, kteří brání jejich plánům, je třeba obejít díky vlastní inteligenci a moci. Domnívají se, že získají štěstí, poznání a bezpečí prostřednictvím manipulace svým prostředím.

Lidé si mohou myslet, že dosáhnou naplnění díky tomu, že zařídí, aby se všechno chovalo, jak se jim líbí – příroda, druzí lidé, jejich vlastní tělo a mysl, kdokoli a cokoli. Krišna nazývá ty, jež takto smýšlí, démonskými. Říká, že jejich charakter je pravým opakem zbožné povahy. Ironií je, že tato mentalita se může v přestrojení vydávat za *bhakti*, milující službu Kriš-

novi. Jak? Můžeme například mít pocit, že by ostatní oddaní Krišny měli změnit své chování tak, aby podporovali naši vlastní službu Krišnovi, nebo že naše radost z takové služby závisí na našem ovládnutí okolního prostředí. Z tímto se již nacházíme v duchov-

ním procesu, můžeme se třeba stále snažit ovládat a měnit vnější svět, abychom získali uspokojení. Krišna proto prohlašuje, že ti, kdo se staví proti Němu, považují hmotný chtíč za svého ochránce a útočiště.

Šest aspektů duchovní odevzdanosti

Naopak *mahátmové*, neboli velké duše, nacházejí útočiště v Krišnově duchovní energii. Touto energií je Pánova nejvznešenější oddaná, Šrímatí Rádhárání. Na rozdíl od čarodějnice matoucího chtíče je Rádhárání konejšivou matkou, jež nás představuje Krišnovi, Nejvyššímu Otci. Uchýlení se pod Její ochranu zahrnuje šest aspektů, které přímo maří a vyvracejí materialistické sklony, jež nám přinášejí pouze zoufalství a zklamání.

Za prvé bychom měli přijímat vše, co je příznivé pro službu Krišnovi a vhodným způsobem využívat situací, které nemůžeme změnit. Nemusíme se pouze dohadovat, co je pro službu Pánovi prospěšné. Posvátná písma, guruové a svaté osoby nám v tomto ohledu dávají jasné pokyny. Je nám například doporučováno, abychom přijali pevný slib, že budeme denně zpívat určitý minimální počet kol Hare Krišna *mahá-mantry*. Dále bychom měli vstávat před východem slunce, využít časné ráno pro zpívání, uctívání a studium písem.

Dodržováním takového programu následujeme příklad velkých oddaných.

Naše vegetariánská jídla by měla být obětována Krišnovi s tím, že Jej považujeme za Pána našeho domu, který musí jíst

Svůj čas bychom měli trávit oddanou službou. S důvěrou v dosažení dokonalosti života díky službě Krišnovi bychom měli trpělivě a s nadšením pokračovat při střídavých zdarech i nezdarech na vlkách kvalit hmotné přírody.

dříve, než my, Jeho služebníci. Na své povinnosti bychom se měli dívat tak, že nám je přidelil Krišna a plody svých činností použít pro Jeho potěšení.

Občas přijdou zdánlivě nepříznivé a nežádoucí situace přesahující naši schopnost je změnit. Můžeme oнемocnět, zranit se, a nebyt schopni navenek vykonávat své uctívání Krišny. Druzí nás mohou urážet nebo s námi jednat nečestně, což rozruší naši mysl. Počasí může zabránit naší plánované cestě do chrámu. Zatímco démonským sklonem je snažit se takové překážky eliminovat manipulací s vnějšími okolnostmi, ten, kdo chce dosáhnout duchovního úspěchu, se snaží porozumět Pánovu záměru.

Dobrý učitel vyučuje a rozděljuje domácí úkoly tak, aby upozornil na slabá místa studentů. Má-li student vyřešit úlohu a složit zkoušku, musí pochopit a zaměřit se na to, v čem má nedostatky. Podobně nám Krišna připraví takové situace, které můžeme využít k duchovnímu pokroku, jestliže obrátíme svou pozornost na určitou oblast nedostatků či slabostí uvnitř nás, a napravíme je. Takové zdánlivě nepříznivé situace, jsou-li správně pochopeny a použity, jsou

proto ve skutečnosti velkou Krišnovou milostí.

Za druhé musíme odmítat vše, co je naprosto nepříznivé pro oddanou službu Krišnovi. Činnosti, kterých musí být zcela zanecháno, jsou: hazardování, nedovolený sex (takový, který není v rámci manželství za účelem plození), užívání intoxikantů a jedení masa, ryb nebo vajec. Kromě toho je nejlepší pracovat jen pro tolik peněz, poznání a úspěchů, aby nám to pomohlo s láskou myslet na Krišnu a šířit Jeho slávu. Měli bychom se vzdát přátel, věcí, činností a rozhovorů, které odvracejí naše srdce od Pána, či se jimi zabývat pouze povrchním způsobem. Žijeme-li jednoduchým způsobem, nejlépe ve společnosti Krišnových oddaných, pak je pro nás mnohem snazší vyvarovat se problémů.

Za třetí, zcela zásadní podmínkou pro získání osvícení, jež zlikviduje i ty nejtěžší připoutanosti, je pokora či nepřítomnost touhy získávat obdiv a pocty od druhých. Skutečnou pokorou je vděčnost za Krišnovy dary, radost z toho, že máme tu výsadu, že Mu můžeme sloužit, a poctivé vyhodnocení našeho postavení ve vesmíru.

Za čtvrté, odevzdaná duše hledá ochranu pouze u Krišny. Zatímco je zajisté naší povinností žít zdravým životem a využívat běžné způsoby své ochrany (například bezpečnostní pásy), v konečném smyslu je ochrana našeho těla, myslí a pokroku v Krišnově službě v rukách Krišny. Uznávání Krišny jako toho, kdo vše ovládá, nám dává hluboký pocit nitř-

ního míru bez ohledu, jak velké jsou současné potíže.

Za páté bychom měli ve věci prostředků na naši obživu záviset výhradně Krišnově milosti. Neměli bychom tvrdit, že se jsme schopni žít nezávisle. A když přijímáme pomoc od druhých, musíme si být vědomi toho, že skrze ně působí Krišna. Vše, co k nám přijde, přichází jedině s Jeho svolením.

Šestáým aspektem odevzdání sebe sama je nemít žádný jiný zájem než Krišnův zájem. To vede k harmonii, nikoli však k absenci osobní iniciativy. Stejně, jako mohou všichni rodinní členové pracovat prostřednictvím svých individuálních plánů a tužeb pro dobro rodiny, právě tak může člověk propojit osobní plány a aspi-

race s Krišnovou vůlí. Odevzdaný oddaný chápe, že Krišna je ve všem a ví, že jsme-li s Ním spojeni láskou, pak potěšením Krišny potěšíme také sami sebe.

Pro většinu lidí je zpívání Krišnových svatých jmen s vírou a bez materiálních připoutaností postupným procesem. Většina z nás začíná duchovní cestu s mnoha hmotnými touhami. Zpívání samo o sobě je klíčem k dosažení svatého vnitřního i vnějšího života. Když zpíváme, vidíme věci jasněji, z perspektivy posvátných písem. Použijeme-li tuto jasnost ke zdokonalení duchovní kvality svých životů, docílíme plného účinku zpívání, jež nás rychle přivede k naplnění naší skutečné touhy: láskyplného spojení s Krišnou.

Džaj Náma Hatta Česká Lípa !

Nedávno poznamenal můj manžel, že začíná být zřejmé, že se v České Lípě a okolí tvoří silné duchovní centrum. K této myšlence ho přivedla skutečnost, že se tam v poslední době konají nejen pravidelná setkání místních oddaných, ale také programy pro veřejnost pod vedením zkušených oddaných z pražského chrámu. To všechno se děje pře-

devším díky snaze a oddanosti bhakty Vládi, který bydlí asi 20 km od České Lípy (ve Stráži pod Ralskem), a který má neutuchající nadšení pro sdružování se s oddanými a rozšiřování vědomí Kršny. I když sám působí velice skromně a pokorně, jeho oddanost, úsilí a nadšení se nenápadně šíří ze Stráže do České Lípy i dále, a svoji neviditelnou silou naplňuje srdce

oddaných i (zatím) neoddaných inspirací do oddané služby. Ze začátku se programy konaly u Vládi doma, v bytě, který je prostoupen atmosférou lásky a oddanosti. Z prvotních setkání, kterých jsme se někdy účastnili jen tři, jindy nás bylo pět i osm, se účast rozrostla do velkého setkání patnácti oddaných. Toto setkání proběhlo v sobotu 19. dubna a bylo natolik

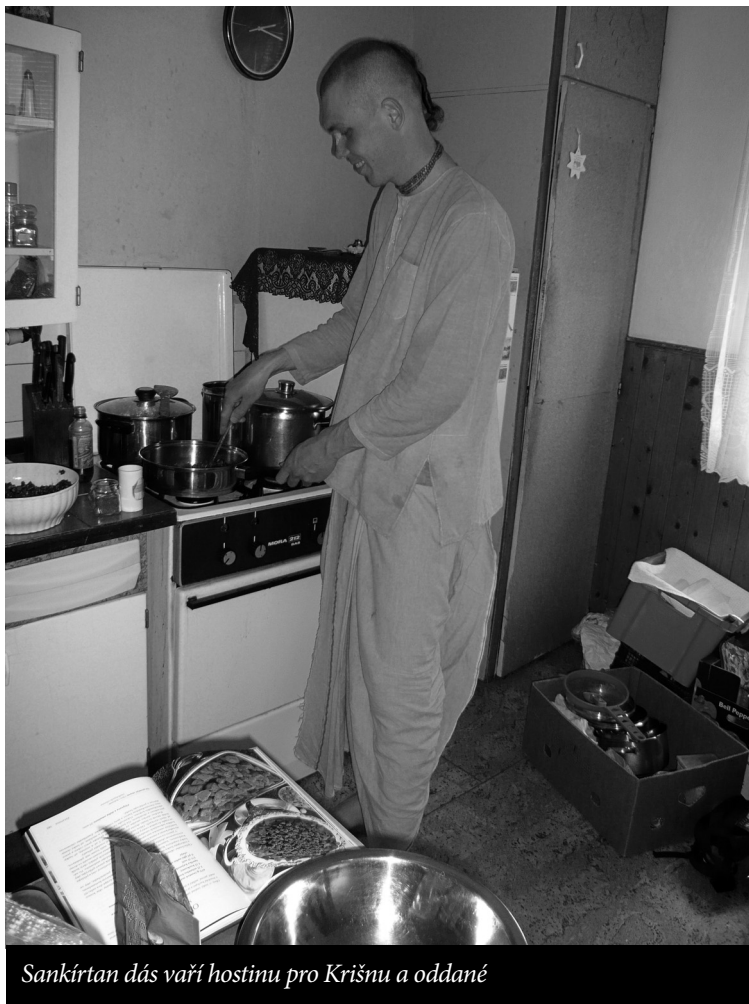

Společný kirtan v bytě bhakty Ládi

radostné, inspirativní, duchovní a nektarové, že, myslím, že stojí za to o něm napsat. Může třeba inspirovat další oddané v jiných částech naší země.

Tentokrát jsme se sešli u oddané rodinky, přímo v České Lípě. Bhakta Petr, bhaktin Marcelka a malý Oliver, nám díky vlastnímu nadšení umožnili ve svém bytě od časných ranních hodin až do večera, zpívat svatá jména i naslouchat o slávě Pána Kršny a Jeho oddaných. O vědomí Kršny se zajímají už několik let a v poslední době byli obzvlášť silně inspirováni právě díky oddanému a laskavému příkladu života bhakty Vládi a několika návštěvami sankirtanových oddaných z pražského chrámu. Opravdu se nás do jejich bytčku vešlo 15 oddaných a svatá jména během bouřlivého kirtanu rozechvívala zdi a možná i srdce obyvatel vysokého paneláku. Nezaznamenali jsme žádnou negativní sousedskou reakci, což se dá vysvětlit jedině milostí Pána Čaitanji. Jak totiž poznamenala bhaktin Margit z Nového Boru, kdyby se takový kirtan konal u nich v domě, už by na ně sousedé volali policii.

Velmi pěknou ranní přednášku dával Sankirtan prabhu, který program vedl. Spolu s ním přijeli ještě další tři oddaní z pražského chrámu. Po snídani jsme společně vyrazili na harinám do centra České Lípy. Sankirtan prabhu nám dal základní instrukce týkající se průběhu takového harinámu a matajís ještě navíc dostaly košíky s kokoskami na rozdávání. Ačkoliv jsme ze začátku byly trochu v rozpácích, jak sladkosti rozdávat, a koho oslovovat, během harinámu, za zvuku Kršnových jmen, jsme se úplně uvolnily a ra-

Sankirtan dás vaří hostinu pro Krišnu a oddané

dstně si vyhlížely kolemjdoucí „oběti“. Lidé reagovali, až na malé výjimky, příjemně a vstřícně, i když nás někdy jejich reakce dokonce rozesmály (tedy ne před nimi, ale až zpětně). To například, když jedna paní odmítla kokosku s tím, že děkuje, ale že je tady autem. Další paní na otázku, zda zná hnutí Hare Kršna, odpověděla odměřeně, že nezná, a ani se nic dalšího dozvědět nehodlá. Jeden celkem srdečný pán, na stejnou otázku, odpověděl, že hnutí zná: „... , to jsou ti, co chodí po Václaváku a řvou...“. Ale byl usměvavý, dal příspěvek a vzal kokosku i pro

svou ženu, takže jsou na nejlepší cestě k osvobození – jay!

Po harinámu, ze kterého se nám ani nechtělo odcházet, jsme se vrátili do našeho nového duchovního centra. Část oddaných začala znovu s krásným kirtanem, který v polovině převzala „paní domácí“ bhaktin Marcelka a doprovázela se při tom na harmonium. I když se na něj začala učit teprve nedávno, myslím, že všechny oddané svým hezkým zvucným hlasem a jemným doprovodem potěšila a inspirovala. Já jsem spolu s bhaktin Dominičkou, která mimochodem přijela

s dalšími oddanými na program až z Vysokého Mýta a vstávala kvůli tomu ve dvě hodiny ráno!, pomáhala Sankírtanovi prabhu při přípravě hostiny pro Kršnu. Při takové příležitosti se člověk opět naučí nové figle a postupy, které by jinak těžko získával.

Ještě před hostinou nám Sankírtan prabhu překládal a objasňoval důležité body z dopisu Šríly Baktisiddhánty Sarasvatího, který napsal několik dní před opuštěním fyzického těla a jehož poselství je důležitým pokynem nejen pro jeho přímé žáky, ale pro všechny následovníky této učednické posloupnosti.

Po přednášce následoval další a neméně důležitý bod duchovního programu, a sice přijmout co nejvíce lákavě vonícího prasádam, které nás svou lahodností doslova nadchlo.

Poté se už začali oddaní rozcházet za svými povinnostmi, ně-

kteří dokonce do práce, na noční, což trochu smutně komentovala bhaktin Margit, když prohlásila, že teď už zase začíná tvrdá realita.

Nicméně jsme se všichni shodli, že takováto nektarová setkání nám až po okraj nabijí duchovní baterie, a to nám potom pomáhá

obstát v materiálním světě, když můžeme vzpomínat na setkání a znovu se těšit na další sdružování. Těch totiž mezi oddanými není nikdy dost.

bhaktin Brigita Trachtová

Naše harinámová skupina

Anvi

Anvi - smetanový dezert s karobovou polevou

dezert

0,5 l smetany ke šlehání
1,5 kg kysané smetany
125 g cukru
250 ml bílého jogurtu
trochu vanilkového cukru
1 špejle na zdobení

karobová poleva

karob (svatojánský chlebíček)
moučkový cukr
sušené mléko
voda

Ušleháme smetanu ke šlehání a ve větší míse smícháme s ostatními ingrediencemi pro výrobu anvi. Poté smícháme karobový prášek, cukr a sušené mléko v poměru 3:2:1 a přidáme postupně tolik vody, abychom dostali tekutou polevu.

Anvi rozlijeme do malých misíček a ozdobíme karobovou polevou následovně:

Vezmeme si lžičku či stěrku a opatrně začneme litím polevy na anvi vytvářet spirálku. (viz obr. 1) Poté vezmeme špejli a nakreslíme směrem od středu ven čtyři

čáry na čtyři světové strany a poté mezi nimi opět čtyři navzájem kolmé čáry, ale směrem od vnějšího okraje ke středu. (viz. obr. 2, 3 a 4) Tím vytvoříme hezký obrazec. Můžeme použít fantazii k vytvoření spousty jiných obrazců.

Nakonec nezapomeneme nabídnout tento úžasný osvěžující dezert Šrí Kršnovi.

Podáváme vychlazené.
Přejeme dobrou chuť!

*Recept poskytla Šjama Vilásiní
Děví dási*

